

11
1
Da Svartviks Baplistförsamling nu skall fira sin sjuttioåriga
högtid och församlingen ej förde Protocoll för de första
fyrtou åren. Vill undertecknad anteckna några drag ur min-
net under de tre föregående åren 1873-1874-1875.

Undertecknad är ej ällst till levnadsåren, men troligen ällst som
Baplist av nu levande medlemmar av församlingen. Blev
frälst första veckan av Februari 1873. och blev döpt samma år
den 27 juli tillika med en kamrat Jan Persson av A. F. Norström
nere här vid Åstrandens där ångbåtsbyggnad vid Fabriken är belägen.
Det var en vacker söndagsförmiddag nog tidigt så vi kunde vara med
på förmiddagspredikan som den tiden började kl halv elva. Då vi
även firade Herrans nattvard och välkomnades. Det var ej några yttre
fördelar som lockade en yngling just fyllda ~~fyrtou~~^{nitton} år att taga steget
ut som det sades den tiden. ~~Plånade, beljögne, förtalade som Bap-~~
Listerna voro den tiden av både otrogna och kyrkliga. Men man mår
te lyda Gud mer än människor, att gå utom lägret och bära hans
smålek hette det, Och att få ett godt samvites vittnesbörd. Och
detta visade sig vara så sant, så sant. O vad vi sjönga den tiden
när vi rodde till Svartvik om kvällarne. (jag var nämligen bo-
satt på Klampenborg redan då.) jag var ju ensam ung då, mina
trossyskon Nordlanders, Jan Jansson m fl voro medelålders folk då
men vad gjorde det, O så vad vi ätskade varandra. Vi voro ju så få.
Det fans den tiden inga andra frikyrkliga här i trakten än Baplisterna
ändera vara Ogudaktig eller Baplist Och då voro vi ju på rätta sidan!
På Guds sida. Vi voro ej många men någon då och då kom till Försam-
lingen under 1873. Men under vintern 1874 var det en liten väkelse
både på Svartvik och Klampenborg. Ungdomarna började mottaga
frälsningen. Vinden hade vänt sig oss till vår fövör.
1874 var det blidvinter liksom i år med den skildnad att isen var
kört stark mellan Vapelnäs och Klampenborg. Men från Vapelnäs och
ut till sjöss var det nästan ständigt öppet vatten. Lördagen den 27
April på morgonen såg man en liten skara Baplistor från Klam

penborg styra kurs över till Vapelnäs över isen, i samma sällskap
såg man fyra unga kvinnor följa med, nämligen Hustru
Kristin Norman och flickorna Christa Dalqvist, Sara Testman och
Anna Lindgren. Något syntes de bära som de ej ville visa och när
vi kom till Vapelnäs nära Grandells Kåja så var ett litet tätt upp-
rest där och några Svartviksbor syntes vänta oss. Och vad få vi
se? jo de fyra kvinnorna kröpo in i tättet. Om en stund kom en
omkring 50 års man, nämligen Predikant Strömstedt fullt påklädd och
gär rakt ut i det kalla vattnet och se en kvinna i sanden springer
rakt ut till mannen. — män tra för att rädda? Nej han tar dem
helt enkelt och stoppar ned dem i det kalla vattnet. Om de ropade
de på hjälp? Nej de gå i land glada och kröpo i tättet igen, och
Strömstedt gick in i kåjan. Hvad de gjorde där? ja gissa själv.

Svartviks gumorne hade brätt att ha varmt kaffe i ordning och rätt som
det var kommode alla ut glada och med nykammat hår och
drucko sitt kaffe. Och det tycker jag de gjorde rätt för. Sen gingo
de och vi till Kappellet med sång. Det underliga var att varken
doppförrättarn eller kandidaterna förkylde sig. En av flickorna
blev sedan min hustru och lever och mår rätt bra än som ni ser.

Rätt många kommo till församlingen 1874. Bland andra Frans Tolv
Lars Erik Engman m flera ja J Palm uppger i statistiken för året
Döpta 32, inflyttade 7 antalet medlemmar 97. När vi nu blev så pass
många blev frågan att få en föreståndare. En Seminarist Erikson valdes
men han dog året därpå i Uppsala och hann aldrig komma hit,
utan Palm och Nordström hjälptes åt. Några döptes även år 1875
bland dem Fru Fredrika Engström m fl. Pastor Ulmark tjänade
Lundwalls Missionsförening, Bröderna underhandlade med ho-
nom och föreningen att få halvera om hans tid och lön
Detta beviljades. — Men innan jag går vidare måste jag omtala ett
isvattendop även vintern 1875. även då kvinnor, nämligen en Klam-
penborgsflicka Johanna Backlund och en ca 50 årig Svartviksfru Engman
moder till Pastor L. E. Engman. Den gången var det isbelagd överallt så
att de faktisk högg upp en vak och döptes där. Hvem som den gången
tjänade som dopförrättare endera det var Nordvall eller Nordström minns
jag ej. — även den gången avlöpte det utan ohälsa. Man ser att det
fanns spartanska kvinnor då som ej hade vattuskräck.

jag borde egentligen sätta punktet här, ty minnena äro en tid av tre år, men jag berättar litet längre Ullmark kom, Vid första församlingsmöte frågade han efter Protocolsboken: Det fanns ingen. Beslutades då att här efter föra Protocoll. — Kan här nämna hur Permittent vi hade det. Nordström antecknade de som döptes, dogo, utelötos o. s. v. för statistiken skulle men det mästa skulle minnet bevara. Innan årsmötene sändes räkningarna till nämndeman Per Persson i Skottsund en utom församlingen uppsatta revisionsberättelsen, ett årsmöte befanns det vara mer pengar i kassan än nödvändigt var. Kassören Br Röngrén var ej skrivkundig Han hade en särskild låst låda dit han lade pengar, anteckningar om inkomst och utgift för församlingens räkning, anteckningar gjordes av en av hans barn. Lådans innehåll skulle omnämnde P. Persson räkna och sätta upp på Peppret. Vid nämnda möte frågades om någon kunde erindra sig någon inkomst som fattades, eller bortglömd; men ingen. Det är församlingen Pengar så Röngrén ty mina egna förvarar jag på annat ställe. Han blev trodd och tackat.

Ullmark bringade reda och ordning i förvaltningen. Påskyndade det då påborgade Nya Kappellbyggnaden ordnade med Banklänen och viskites anskaffande och Predikade så att gamla Bönhuset var proppfullt. Och både han och Församlingen förstod att han var mannen, Och när Församlingen begärde att han från och med 1877 års början skulle ägna hela sin tid åt församlingens tjänst vågade han lova det trots församlingens fattigdom och stora Kappellskuld och som han då nys bildat familj flyttade de in så fort som rummen blev färdiga. Gud tycktes gilla denna sak, Ty under vintern 1877 utbröt en riktig Pingsväckelse på Svartvik och spridde sig rundt omkring till Klampenborg, Essvik och andra ställen Det var då på sommaren det var den stora dopförrättningen vid Boenkäsviken då över 90 döptes av 3 dopförrättare den dagen Alla kommo till Svartviks församling, jag mins Farbror Hegner var en av de första tre som gick ut i vattnet. Angaren Ljungan var hyrd den Lördags morgonen att gå till dopstället och blev så översjull att de måste arvisa många vid Klampenborgs kajen ibland andra var det en grupp nyfrätta ynglingar som ej fingo följa med, en av dem var Johan Sätterberg De blevo nog misslynta men det räkte bara några veckor så kommo 4 av dem och blevo döpta bland dem Sätterberg och Högfeldt. Anmärkas bör, att det ej var endast på Svartviks värksamhetskrets som väc

kelse uppkom den vintern. Hög Guds ande väskade med kraft på
människorna. Två Norska bröder Tönsberg och Talaksen jemte en skräp-
dare Selander väskade för Angariföreningen, sedermera den s.k. Walden-
Strömska rikningen. Gud var med dem och själar frälstes och Kappell
byggdes På Skönsmon, Vapelnäs, Nyhamn och andra ställen. Det var
underligt den tiden, Hvar två eller tre voro församlade. Nog var
samtalsämnet om väckelsen och dess följder. Strid var det vist både
mot värld och vännar, Vi voro som barn då. — Men vet att sysko-
nen i en familj medan de äro små tvista sinns emellan och till
och med slä varandra, men kommer en främmande och böja
slå någon genast glömmas syskongnabbit bort och man förenar
sina krafter för ett jaga bort den främmande eller hur är det Paulus
säger i första Korintebrevet "Medan jag var barn talade jag som ett
barn, Tänkte som ett barn och hade sinne som ett barn, Men sedan
jag blev man lade jag bort det barnsliga" Och Gud vare lov! Det
synes som det barnsliga får mer och mer vika för det manliga